

אגרת הקדש

יח כתיב מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים.
הנה ב' מיני אהבות הן הא' אהבה
בתענוגים דהיינו שמתענג על ה' עונג נפלא בשמחה
רבה ועצומה שמחת הנפש וכלותה בטעמה כי טוב
ה' ונעים נעימות עריבות עד להפליא מעין עוה"ב
ממש שנהנין כו' וע"ז כתיב שמחו צדיקים בה' ולא
כל אדם זוכה לזה וזו היא בחינת כהנא ברעותא
דלבא שבזוה"ק וע"ז נאמר עבודת מתנה וגו' והזר הקרב
וגו' כי אין דרך להשיגה ע"י יגיעת בשר כמו היראה
ששואלין עליה יגעת ביראה ואוי לבשר שלא נתייגע
ביראה כמ"ש בר"ח וכתיב ביראה אם תבקשנה ככסף
וגו' מלמד שצריכה יגיעה רבה ועצומה כמחפש אחר
אוצרות. אבל אהבה רבה זו [אהבה בתענוגים] נופלת
לאדם מאליה מלמעלה בלי שיכין ויכוון לה
אך ורק אחר שנתייגע ביראת הרוממות והגיע לתכלית
מה שיוכל להשיג ממנה לפי בחינת נשמתו אזי ממילא
באה האהבה בתענוגים מלמעלה לשכון ולהתייחד עם
היראה כי דרכו של איש לחזר כו' כמ"ש בלק"א.